

"Fer-se catifa on els altres trepitgin tou"

Dissabte passat, el Prelat de l'Opus Dei va ordenar diaques tres membres de la Prelatura a l'església de sant Josepmaria (Roma). Publiquem algunes fotos de la cerimònia i el text de l'homilia.

10/03/2012

Els nous diaques són: Baltasar Moros Claramunt (Espanya), José María Esteban Cruzado (Espanya) i René Alejandro Adriaenséns Terrones (Mèxic).

**Homilia en l'ordenació diaconal de
fidels de la Prelatura. Mons Xavier
Echevarría, prelat de l'Opus Dei.
Església parròquia de sant
Josepmaria, Roma, 18-II-2012.**

Estimats germans i germanes,
estimadíssims fills que aneu a rebre
el diaconat,

1. Les paraules del profeta Jeremies
s'adrecen a tots nosaltres. Diu el
Senyor: “ *Abans de formar-te en les
entranyes de la mare, jo et coneixia;
abans que sortissis del seu ventre et
vaig consagrar (Jr 1, 5-6).* Tots els
éssers humans són cridats per Déu a
la vida per conèixer-lo, servir-lo,
estimar-lo i després gaudir
eternament d'Ell en el cel. Aquest és
el disseny salvífic del nostre Pare del
cel, però molts no el coneixen i viuen
com si Déu no existís. Per això, el
Senyor ens confia, com a cristians, la
tasca de comunicar la bona nova als
altres. En efecte, el text sagrat

continua: et vaig posar com a profeta de les nacions. Aquesta missió deriva del fet d'haver rebut el baptisme.

Com els apòstols i els primers cristians, Jesucrist ens parla a nosaltres quan ordena: *aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat* (Mc 16, 15).

D'aquí a pocs dies comença la Quaresma, temps de preparació immediata per a la Pasqua, i aquesta invitació hauria de ressonar amb més urgència en els nostres cors.

Conscients que no som millors que els altres, sinó simples instruments del Senyor, us suggereixo que, en les pròximes setmanes, vegeu si en el vostre àmbit familiar o professional hi ha algú que necessiti especialment acostar-se a Déu.

Ens podem preguntar: què puc fer per ajudar aquests amics o parents a reconciliar-se amb el Senyor en el

sagrament de la Penitència, a rebre amb més freqüència la Comunió? I nosaltres mateixos, què podem fer per obtenir més fruit d'aquests sagraments?

2. En un primer moment, davant la crida divina, el profeta adverteix tota la desproporció per complir la tasca que se li ha confiat: *Ah, Senyor, Déu meu! Sóc massa jove. Com sabré parlar?* (Jr 1, 6). Aquestes excuses podrien acudir també als nostres llavis en la vida quotidiana, però no hem de fer-los cas. No som nosaltres els qui forgem la nostra pròpia santedat ni els qui cridem les ànimes, sinó el Senyor, que ens diu com a Jeremies: *Poso les meves paraules a la teva boca* (Jr 1, 9). Efectivament, « **els cristians venim a recollir, amb esperit de joventut, el tresor de l'Evangelí —que sempre és nou—, per fer-lo arribar a tots els racons de la terra** » [1] .

Aquest afany apostòlic concerneix, en primer lloc, als ministres de l'Església. El sagrament de l'Orde, en els seus diversos graus, ha estat instituït per Jesucrist per tal d'atorgar, als fidels, els béns de la gràcia que Nostre Senyor ha merescut per a nosaltres amb el Sacrifici del Calvari. Mitjançant l'ordenació, tots els ministres participen, de maneres diverses, en la potestat amb la qual Crist edifica el seu Cos místic: predicar la Paraula de Déu, administrar la gràcia dels sagraments, guiar el poble de Déu en tot el que fa referència a la vida sobrenatural. Aquests deures es poden resumir en una sola paraula, que agradava molt a sant Josepmaria: servir!

Voldria fixar-me en alguns punts. Des d'avui, estimadíssims fills meus diaques, el Senyor desitja comptar amb vosaltres per anunciar la bona nova al poble cristià. A la Missa

solemne se subratlla la importància d'aquest anunci amb la processó de l'Evangeli, en la qual el diaca porta el llibre aixecat, a la vista de tothom. Vosaltres, fills meus, feu-ho sempre amb respecte i amor, sense acostumar-vos a aquesta tasca.

El Concili Vaticà II va donar molta importància a la proclamació de la Paraula de Déu en el si de la celebració eucarística. Aquest any es compliran 50 anys del seu començament i, com sabeu, el Papa ha convocat un "Any de la fe", a partir del pròxim 11 d'octubre. Recordant la processó de l'Evangeli amb la qual començaven cadascuna de les sessions conciliars, Benet XVI ha comentat: « **Per a nosaltres era sempre un gest de gran importància: ens deia qui era el veritable Senyor d'aquesta assemblea, ens deia que en el tron està la Paraula de Déu** » [2] .

Recordo la pietat amb què sant Josepmaria llegia el sant evangeli en la Missa, i com besava després el llibre sagrat: en aquest gest senzill, prescrit per la litúrgia, es transparentava també tot el seu amor per Jesús. En el nostre Pare tenim un bon mestre: feu des d'ara el propòsit de tractar així la Paraula de Déu, fent-la vida de la vostra vida.

3. A més de la predicació de la Paraula i del servei litúrgic de l'altar, al diaca se li confia també el servei de la caritat. Precisament en la segona lectura, després de la recomanació de pregar intensament, sant Pere afegeix: *per damunt de tot, tingueu un amor intens entre vosaltres, perquè l'amor cobreix una multitud de pecats* (1 Pe 4, 8). I Crist mateix, en l'evangeli, insisteix: *Tal com el Pare m'estima, també jo us estimo a vosaltres . Manteniu-vos en el meu amor. I després: Aquest és el meu manament: que us estimeu els*

uns als altres tal com jo us he estimat
(Jo 15, 9-12).

Hom pot exercitar la caritat de maneres molt diverses. En el cas dels ministres sagrats té especial rellevància, tot i que tots estem obligats a posar-la en pràctica en les relacions diàries. Sant Josepmaria aconsellava « ***fer-se catifa on els altres trepitgin tou*** », i afegia: « ***no pretenc dir una frase bonica: ha de ser una realitat! —És difícil, com és difícil la santedat; però és fàcil, perquè —hi insisteixo— la santedat és assequible a tothom*** » [3] .

La caritat porta a comprendre les persones, a no jutjar-les, a fer-se càrrec de les necessitats dels altres, a ajudar-los amb alegria. És virtut que hem de viure en tot moment, però en el temps quaresmal adquireix una importància especial.

En el recent missatge per a la Quaresma , el Papa ha subratllat un aspecte de la vida cristiana que - afirma- « **al meu parer ha caigut en l'oblit: la correcció fraterna amb vista a la salvació eterna. Avui - prossegueix Benet XVI- som generalment molt sensibles a l'aspecte de la cura i la caritat en relació al bé físic i material dels altres, però callem gairebé del tot respecte de la responsabilitat espiritual envers els germans » [4] .**

Es tracta d'un magnífic consell per posar en pràctica, en les properes setmanes i sempre. El mateix Senyor ordena : *Si el teu germà et fa una ofensa, vés a trobar-lo i, tot sol amb ell, fes-li veure la seva falta. Si t'escolta, t'hauràs guanyat el germà (Mt 18, 15).*

Davant dels errors i faltes del proïsme, en lloc de dedicar-se a murmurar, a la xafarderia -com

passa sovint-, no hi ha prova de caritat veritable més gran que exercitar la correcció fraterna amb esperit d'humilitat i molta delicadesa. Com recorda el Papa, « **allò que anima la reprensió cristiana mai no és un esperit de condemna o recriminació; la mou sempre l'amor i la misericòrdia, i brolla de la veritable sol·licitud pel bé del germà** » [5] .

Sant Josepmaria ha estat un dels grans sants que ha conreat aquest costum d'arrel evangèlica. Des del començament del seu ministeri sacerdotal va tractar de difondre'n la pràctica com un dels deures elementals dels cristians. « **No deixis la pràctica de la correcció fraterna** -va escriure, per exemple, en Forja-, **mostra clara de la virtut sobrenatural de la caritat. Costa; més còmode és inhibir-se; més còmode!, però no és sobrenatural.-**

***I d'aquestes omissions, en
rendiràs compte a Déu » [6] .***

Abans d'acabar, us demano que
pregueu pels nous diaques i les seves
famílies, pels ministres de l'Església, i
en especial pel Pontífex Romà i tots
els seus col·laboradors. Confiem les
nostres súpriques a la Mare de Déu,
Mare de l'Església i de cada cristià.
Així sigui.

.....

[1] Sant Josepmaria, *Forja* , n. 451.

[2] Benet XVI, Reunió amb sacerdots,
7-II-2008.

[3] Sant Josepmaria, *Forja* , n. 562.

[4] Benet XVI, Missatge per la
Quaresma 2012, 3-XI-2011.

[5] Ibíd.

[6] Sant Josepmaria, *Forja* , n. 146.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/fer-se-catifa-
on-els-altres-trepitgin-tou/](https://dev.opusdei.org/ca/article/fer-se-catifa-on-els-altres-trepitgin-tou/) (20/08/2025)